

vist om, at vi ikke kunne faae Andet til Grundlov i Danmark end, hvad der nu foreligger, og jeg har den Tillid til Regjeringen, at den vil bringe det bedst Mulige ud af Forslaget. Jeg slutter mig derfor til Forslaget og stemmer for dets videre Fremme.

Willing: Naar jeg tager Ordet ved denne Sags Behandling, er det ikke saa meget for at udtale mig om Realiteten, som for at betegne min Stilling til Sagen. Jeg hører til dem, der ville holde paa Grundloven af 5te Juni, og jeg er kommen hertil med den faste Overbeviisning ikke at ville vige deraf, eller at give Slip i denne Retning, men dog heller ikke med nogen fastere Villie, end at jeg jo nok vil være tilbøjelig til at gaae ind paa saadanne Forandringer i det foreliggende Forslag, at det kom til at nærme sig mere Grundloven af 5te Juni. Jeg beklager derfor meget, at det ærede Ministerium i dette Dieblik har stillet sig paa det Standpunkt, at det siger: Dette Forslag maa Rigsdagen vedtage uden den mindste Forandring; thi det vil for mit Bedkommende have den Virkning, at, medens jeg ellers vilde have stemt for Sagens Overgang til 2den Behandling, vil jeg nu komme til at maatte stemme imod den. Med Hensyn til Realiteten har det forundret mig at see, at man i Titlen bruger Ordet „gjenneføet“. Det er vel et danff Ord, men man kommer dog til at spørge: Hvem har gjennemføet Grundloven? hvorledes skal det forstaaes? Jeg vilde ønske, at det høie Ministerium vilde give os en Forklaring derom. Hvis der havde staaet „Udkast til Forandringer i Danmarks Riges Grundlov“, saa var det noget ganske Andet. Jeg vil derfor tillade mig den Bemærkning, at naar der er Tale om Rigsdagens og Rigsraadets Ret, skalde man dog virkelig troe, at Rigsdagen, som er den Forsamling, hvis ene Afspelings Sammensætning man vil søge forandret, var den, der maatte være berettiget til først at udtale sig om Sagen, og jeg for mit Bedkommende antager, at vi ikke kunne forhandle med Regjeringen om disse Sager saa frit nu, som hvis der ikke var gaaet Noget foran. Naar det ærede Ministerium siger, at det skulle vi have og ikke videre, da staae vi ikke her saa

frie, som det i modsat Fald vilde være Tilfældet — deri er jeg aldeles enig med det ærede Medlem for Aarhus (Rasmussen) — men den Betragtning trøster mig, at, selv om Forslaget vedtages her, saa have vi dog altid Folket bag ved os. — Der er blevet talt om Situationen saavel af den ærede Minister som af det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Steel), navnlig med Hensyn til Valgene, naar en Opøsning fandt Sted. Jeg frygter nu ikke saa meget i saa Henseende. Lad os huffe paa, hvad Opinionen er. Hvad ere disse Folkestemninger, der finde Sted saavel i de store som i de mindre Stater? Hvad Andet er det end Luftstrømninger, der ligesom Pasfatvinden i det sydlige Klima, ligesom Havets Ebbe og Floed, snart gaae i en Retning og snart i en anden. Jeg troer derfor, at det, naar Tiden er om et saa stort Værk som en Grundlov, der skal gjælde for hele Danmark og, som man jo skalde haabe, for en lang Tid, vil være noget voveligt og betænkeligt at bygge derpaa. Og denne Opinion, denne Folkestemning, hvorledes kommer den tilstede? Ja, mine Herrer! det er noget vanskeligt at udtale og noget egent at sige; men jeg troer rigtignok, at jeg, vogtende mig for at kaste Skygge enten paa den Ene eller Anden, tør sige, at Historien og vor egen Erfaring lærer os det. Har man ikke seet den komme frem under Paavirkning af Udtalelser af enkelte Mænd igjennem Pressen og Flyveskrifter? Ere disse Udtalelser ikke komne saaledes ud blandt Befolkningen, at denne staaer og veed ikke, hvad den skal gjøre? Er det ikke slynget ud blandt Folket, at man maa see at faae en Ende paa dette Virvar, at vi spille en uhyre Tid, og at dette koster mange Penge; og Pengespørgsmaalet bringer man i Berørelse med denne Sag, netop fordi man veed, at for Almuen er Alt, hvad der angaaer dens Lomme, en kilben Sag. Det er netop disse Udtalelser, der have bevirket denne Opinion; men jeg troer at vide, — og jeg kjender ogsaa godt til det danffte Folk — at, selv om denne Stemning for Dieblicket er tilstede, saa er der dog mange fornuftige Mænd trindt omkring i Landet, der have Kjærlighed til Grundloven af 5te Juni og til dens Giver, og som ikke vilde opgive den for nogen